

Színes felvonulás, nagygyűlés Szegeden

(Folytatás az 1. oldalról.)
a gyűlés, azt követően pedig az újszegedi liget minden alkalmas helyén — a gyerekekre is gondolva — sok vidám mulatságra lehetőség.

A Politikai Bizottság tagja beszédének következő részében a közeljövő legfontosabb feladatairól szólt. Hangsúlyozta, hogy pártunk XII. kongresszusa tavaly márciusban — alapos elemzés után — felvázolta a lehetséges cselekvési irányokat, utat mutatott és olyan programot adott, amely megmutatja, hogy miként lehetünk úrrá problémáinkon, s őrizhetjük meg eddig elért vívmányainkat: a teljes foglalkoztatást, a szociális biztonságot.

Benke Valéria ezt követően a VI. ötéves terv legfontosabb teendőiről beszélt, s szöveget várható további gyarapodásáról is.

A most megépült 200 ágyas kórházi részleg után — mondta — a 410 ágyas új klinikai tömb észrevehetően javítja majd a fekvőbeteg-ellátást, az új körzeti rendelők pedig az alapellátást. A kereskedelem fejlesztési terve szerint Rókus, Móra-város és az Északi városrész ez idő szerint nem megfelelő ellátását javítják és folytatják a belvárosi üzletek és vendéglátó helyek átalakítását, illetve bővítését. A helyi vezető testületek és az építők nagy erőfeszítéseket tesznek a Könyvtár-levéltár építésének és a Nemzeti Színház felújításának befejezésére.

Benke Valéria szólt élet-körülményeink alakulásáról is:

Az életszínvonalnak a védelmét azzal is törekedtünk biztonságossá — a realitás tenni, hogy a korábbi ötéves tervektől eltérően a nemzeti jövedelemből fogyasztásra fordítható rész aránya most nagyobb. Az V. ötéves

Az ünnepség után sok ezren indultak az újszegedi majálisra

tervben 75 százalék volt, tehát 25 százalékot fordíthatunk beruházásra, felhalmozásra. A VI. ötéves tervben a fogyasztás részaránya 82 százalék lesz. Tényleg komoly erőfeszítéseket kell tennünk — és ez nem annyira fizikai többletet, hanem okos, értelmes, felelős cselekvést jelent — azért is, hogy mostani helyzetünket meg tudjuk védeni. Ha előbbre akarunk lépni, már pedig akarunk, akkor rá kell térnünk olyan gazdálkodási és munkamódszerekre, amelyekkel a meglévő eszközeinkből és munkaképességünkkel sokkal többet hozunk ki, mint eddig. Szegedi példaként említem, hogy az ipar olyan vállalatai, mint a gumigyár, a kábelgyár és az Ikarus a nemzetközi élvonalban vannak. A nagy hagyományú szálamagyár és a textilgyárak szintén sokat javíthatnak — ha munká-

jukban és gazdálkodásukban a szükséges minőségi változtatásokat végrehajtják — a lakosság ellátásán és hozzájárulásán a népgazdaság egyensúlyhelyzetének javításához.

Az ünnepség szónoka ezután a teljesítmény szerinti jövedelemelosztás fontosságát hangsúlyozta. A munkahelyek és kollektívák, az irányító feladatot betöltő értelmiségiek keressék a megoldásokat arra — mondta —, hogy a jobb teljesítményre képes emberek kapjanak kedvet és teret, és ha csakugyan igyekeznek és teljesítenek, kapják is meg érte, ami elveink szerint jár: a magasabb anyagi és erkölcsi elismerést.

A továbbiakban a szocialista demokrácia fórumrendszere tökéletesítésének kérdéseit taglalta. Megállapította, hogy a nyitottabb kritika, az élénkítő vitaszellem igen

nagy pozitívuma közéletünknek. Az ország helyzete szilárd és belpolitikai stabilitás jellemzi.

Ezt követően a nemzetközi helyzet alakulásáról beszélt Benke Valéria, majd szólt a világ népeinek békevágyáról, s arról, hogy meg kell védenünk a világ békéjét.

A Politikai Bizottság tagja a következő szavakkal jelezte be beszédét:

Kívánom Önöknek, hogy tehetségük, alkotóképességük, szorgalmuk, jó munkájuk hozzon létre értékes eredményeket. Gyarapítsák hazánk anyagi és szellemi javait, gazdagítsák városukat, megyéjüket, a közös tevékenységben összekovácsolódott közösségben találják meg azt az erőt, amely szebbé teszi a környezetet, otthonosabbá a lakóhelyet, alkotóvá a munkahelyet, és mindezzel, ezek által emberibbé az életet.

A hála virágai

A virágot átnyújtani könnyebb, mint elmondani a hála szavait. A köszönet — mindenért.

Gyerekként papírból szívet vágtunk ki, és a tanító néni diktálta: Édesanyámnak! Egyetlen szó a szív közepén. És hozzá a virág, amit magunk szedtünk. Mert — magyarázták az iskolában — ma anyák napja van. Ünnepe, nem olyan, mint a többi vasárnap.

Családban nevelkedő gyerekek nemigen töpreng a dologon. „Szeretted az édesanyádat? Persze, hogy szeretem. És szeret ő téged? Nagyon.” Anya és gyerekek — a legszorosabb kötélek fűzi őket egymáshoz. Természetes kötélek, aminek fontossága semmi máshoz nem hasonlítható. Hogy ritkán beszélünk róla, hogy csak úgy elfogadjuk? Mi más tehetnénk? Ha hiányzik, ha elvesztettük, borzasztóan fáj. Kevés bünt tartunk megbocsáthatatlannak. E kötélek elszakítását, igen. Nincs bocsánat az anyának, aki gyerekeit megtagadja, és a gyerekek, aki anyját előlki magától. Ők kirekesztik magukat az ünnepből, s róluk aligha hiszszük, hogy emberi érzelmekre képesek és érdekesek.

Felnőttként* gondolkodunk mindezen, felnőttként kezdjük megérteni, mi is az a minden, amiért hálával tartozunk. Az életünkért, a létezésünkért. Amikor szabályos időközönként felsírtunk az éhségtől, anyánk táplált. Nem emlékszünk rá, de tudjuk, hogy így történt: virrasztott mellettünk, ha lázban égtünk. Ápolat és

jobban szenvedett betegségekünk, mint mi magunk. Megálmodott nekünk boldog életet. Amíg rajta múlt, mindent megtett, hogy álma valóra váljék. Évekig őrizte első réklínt, kiscipőnk, valahol ma is megvan egy hajfürtünk — még az első hajvágás emlékeként. Olvasott meséket és dicsérte akom-bákom rajzainkat. „Csak a falat ne firkáld össze!” Összefirkáltuk. Teleszórtuk a lakást papírfecnikkel, lerámoltunk mindent, ami elérhető, törtünk, romboltunk tudatlanul és többnyire betetlenül. Mert hiszen ezzel is örömet okoztunk neki, hogy „jár már az életem, és amilyen eleven, a drága!” Mi voltunk az életem, a drága, a szememfenye. Később pedig a reményeket jól-rosszul beváltók, akiktől csak annyit kívántak, hogy „jobb legyen sorod!”

Visszük a virágot felnőttségünk. Vagy ha távol a szülői ház, rohanunk a postára, időben érkezék a távirat, a tömönlatnyi anyák napi köszöntő. És furcsa módon, most se mi mondjuk elsőként hogy köszönöm, hanem ő, az anyák. Köszönik a virágot, jól látható helyre teszik a táviratot — „gondoltam a gyerek!”. Akinek kötelessége lenne, hogy éreztesse: az a kötélek megvan, és tudja a köztudat, a hála okát. Mert gyermeke, bármennyi idősen is, gyermeke annak a mindenkinél szebb, a mindenkinél szebbnek, jobbnak tudott asszonynak.

M. D.

Hétfőtől a tanácskozási központokban

Beszélgetések a VI. ötéves tervről

Holnap, hétfőn Szegeden vetkező: május 4-én, hétfőn 18 órai kezdettel a felkötési központok kapui, beszővárosi párt házban, (Római népusúlnak a körzeti, kerületi népfőnt- és párt helyiségek. Ezúttal is egy nagyon fontos témáról beszélgetnek a szegediek, mégpedig az ötödik ötéves tanácsi terv eredményeiről és a hatodik ötéves terv javaslatáról, célkitűzéseiről. A téma minden szegedi állampolgárt érint, hiszen a jövőnkönkől esik majd szó. A lakosság elmondhatja véleményét a tervezett fejlesztésekről, javasolhat, új kérdéseket vehet föl. A felszólalásokat természetesen nemcsak jegyzőkönyvezzük, hanem az új terv összeállításánál amennyire megvalósítható az ötlet, felhasználják. Ugyanis a legközelebbi ülésén vitatja meg és fogadja el a Szeged megyei városi tanács a hatodik ötéves tervet. Előre kell bocsátani — már ismerve a megye új ötéves tervét — 18 órakor a tápéi Szeged fejlesztési lehetőség-gei is szerényebbek, mint az elmúlt időszakban. Ezért is fontos a kérések rangsorolása, az igények és lehetőségek összhangjának megteremtése.

Rendelhetőleg a hétfőn kezdődő — május 4. és 14. között tartott beszélgetéseken — társadalmi vitában nagyon sok szegedi honpolgár részt vesz. Jelenlétével, véleményével elősegíti a demokratikus döntések születését.

A tanácskozási központok jövő heti programja a kö-

Hétfő- rendezés

Sétányok pihenők, szobogó és szabadtéri híd múzeum — hamarosan befejeződik a Petőfi-híd budai hídfőjében az északi oldal rendezése.

Május 1. ünnepe a járásban

Két eső közé szorult a májusi ünnep a szegedi járásban. Aki addig elment, nem bánta meg. A rőszkeiek nem várták meg elsejét. Csütörtökön tartották a majális — a tévesközgyűlésen. Az újszentivániai a futballpályán hallgatták Jernéi Ilonát, a Hazafias Népfőnt községi bizottságának elnökét. Kükékházán szolid ünnepséget tartottak. Más- hol...

Asoththalmon, a Gárdián erdőben a falubeliek másodszorra jöttek össze a szomszédos mórhalmiakkal. Egyik község adta a műsort, a másik az ünnepi szónokot. Bibók Istvánné országgyűlési képviselő mondott beszédet. Ott volt Szabó Lajos, a járási pártbizottság titkára is. Az ünnepi beszéd után a vattacukros útra elindította a nyekergő masinát. A virslifőző alatt meggyújtották a

gázt. Előkerült a szatyrokból a tollaslabda, meg a magnó. A két faház környékén csaknem ezer emberre főztek a téeszek, szakszövetkezetek, az állami gazdaság bográcsművészei.

Ruzsán, Fodor Lajos, lova hanyatt vágta magát a cifra menetben. Mondták is a bémészködők: nincs hozzászókva a cirádás menethez. Bizonyára szokatlan volt a gömbölyű pejkónak, a nyekergő löcsös kocsi, a föl-ékesített fiáker, meg a gumiskocsira ültetett recsegős rezesbanda. A lóhátas Nagy János hosszút léptetett a sárgával, a csizmaszárba dugott magyar zászlóval. Volt itt a tarka menetben álmenyasszony és igazi csacsigog is — dr. Szanka János állatorvos, főszervező érdeme. — Fölvonultak a tűzoltók, a téesztagok, az

iskolások. Tóth Ferenc és Berkó Sándor hetedikés tanuló úgy irányított, mint egy igazi rendőr. Bent, a Napsugár Tsz központjában kézimunka-kiállítás nyílt.

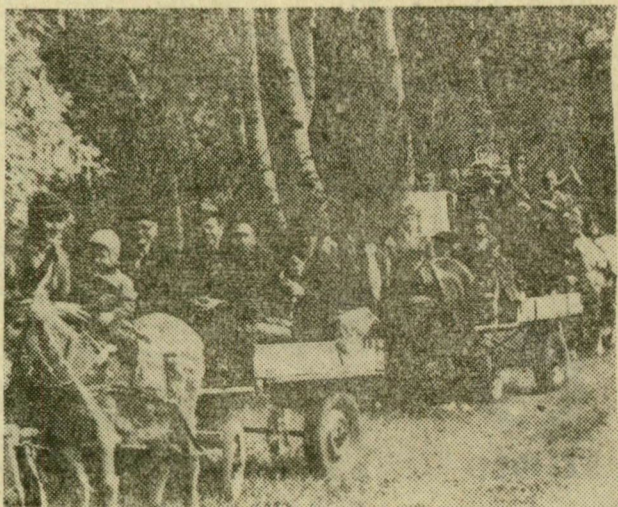
Bordányban előző nap elgereblyézték az erdei pályát, de közbeszólt az eső. A központban maradtak. Előmentek az úttörők a májusfával, utánuk a föl-ékesített gyalog, majd a biciklisek, meg a téeszlovasok. Az MHSZ-kocsikat a gazdaságok gépei követték és legvégén ment az Előre Szakszövetkezet busza. A művelődési házban volt az ünnepi beszéd. Utána...

Rotyogott a paprikás a kőállvány alatt, szorgoskodott a büfés a ház sarkánál. A tornác alatt egyenruhás zenekar húzta a talpalávalót. Kék-fehérbé öltözött iskolások Zsombóól jöttek. Márvány névre keresztelték

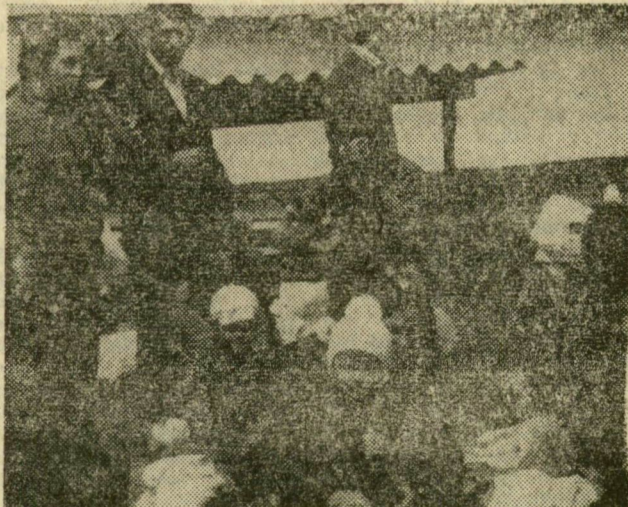
magukat a Maróti, a Lippai testvérek és a kis Borbola fiú. Egyikük, a fiatalabbik Maróti igazoltan volt távol. A zsombói parkerdőben, úttörő tűzoltók versenyén vett részt apjával. (Különbön Zsombón a Liszt Ferenc Zenekola fúvószekara is játszott a magáét.)

Sokan dolgoztak az ünnepe határban. Molnár József Kisteleken szőlőt kapáltak, de csak azután, hogy végigkísérték a lányt a föl- vonuláson.

A délután már mindenütt a majálisozóké volt. Igaz, Pusztaszeren akkor tartották a gyűlést, de ez már szokás. Opusztaszeren „fűstölt a táj”, Sándorfalván alig lehetett elkezdni a focimeccset, annyit volt az ünneplő. A kora esti zivatar is még sok mulatni vágyót talált a szabad ég alatt...

Pihen a menet Ruzsán

Sütkérezők a bordányi Munkásör Tsz-ben